

Hvis der kun er stillet dagsordensforslag, som *regeringen ikke kan modtage*, sættes de til afstemning således, at det mest vidtgående, ofte det, som må antages at blive støttet af de færreste stemmer, sættes til afstemning først. Er det vanskeligt at skønne over de nævnte forhold, sættes dagsordensforslagene eventuelt til afstemning i den rækkefølge, hvori de er stillet. Er der stillet *ændringsforslag*, sættes de altid til afstemning før det dagsordensforslag, hvortil de er stillet.

Hvis regeringen kan modtage et af de stillede dagsordensforslag – *tillidsdagsorden* – sættes dette forslag til afstemning først. Vedtages det, anses alle øvrige dagsordensforslag som bortfaldet. Dette er en nødvendighed ved den type dagsordensforslag, der går ud på, at tinget går over til næste sag på dagsordenen, men det gælder tillige ifølge praksis ved den type, hvorefter tinget fortsætter behandlingen af den pågældende sag, idet afstemningen anses for i virkeligheden at dreje sig om at udtrykke tillid eller mistillid til regeringen.

Kendskabet til denne afstemningspraksis har jævnlig ført til, at de, der har foreslået mistillidsdagsordener, straks efter, at der er fremsat en tillidsdagsorden, tager deres egne dagsordensforslag tilbage og stiller tilsvarende ændringsforslag til tillidsdagsordenen for derigennem at fremtvinge en selvstændig afstemning om dem og undgå, at de blot anses for bortfaldet. Da en tillidsdagsorden ofte netop er fremsat for af politiske grunde at undgå en afstemning om et fra flertallet synspunkt omtåleligt politisk spørgsmål, betyder det, at formålet med en »afværgedagsorden« kan forhindres af et mindretal ved fremsættelse af ændringsforslag til denne.

Hvis adgangen til at stille ændringsforslag ophæves som foreslået foran under 2, vil afstemningerne over dagsordensforslag blive mere overskuelige, og man vil undgå den situation, som ofte nu forekommer, at flere dagsordensforslag kort før afstemningens begyndelse tages tilbage og erstattes af ændringsforslag til det dagsordensforslag, som regeringen kan modtage, ændringsforslag,

som ofte er udformet i hast og overrækkes formanden på vanskeligt læselige håndskrevne papirlapper.

På baggrund af foranstående stilles følgende ændringsforslag om reglerne om motiveret dagsorden:

Ændringsforslag

A) I § 11, stk. 1, 5. pkt., udgår ordene »og forslag om motiveret dagsorden.«

B) § 24, stk. 1 og 2, affattes således:

»Stk. 1. Under forhandling om en forespørgsel (§ 21) samt under forhandling om en af statsministeren givne redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger (§ 19, stk. 1 og 2)*) kan der fremsættes et med grunde understøttet forslag om overgang til næste sag på dagsordenen (motiveret dagsorden). Et sådant forslag skal være kortfattet og må have naturlig tilknytning til den forhandling, som foregår. Det meddeles skriftligt formanden, som derefter sætter det til forhandling.

Stk. 2. Til et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen kan der ikke stilles ændringsforslag.«

Bemærkninger

Til § 1, nr. A og B

De foreslåede ændringer går ud på følgende:

1. Dagsordensforslag kan fremtidig kun fremsættes under forespørgselsdebatter og under debatter om en af statsministeren givne redegørelse om rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger (åbningsdebatten og tilsvarende debatter f. eks. efter et valg, jfr. bilag 65, ændringsforslag nr. 9 til § 19).

2. Den type dagsordensforslag, der går ud på, at den foreliggende sags behandling skal fortsættes, bortfalder. Fremtidige dagsordensforslag skal herefter altid gå ud på, at tinget går over til næste sag på dagsordenen.

*) Det nævnte stk. 2 er det nye stykke, der ved ændringsforslag foreslås indsat, om adgang for statsministeren til uden forbindelse med folketingsårets åbning at give en redegørelse for rigets forhold og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.